

Bayer Zsolt: Ez már A Legyek Ura szigete, közel végkifejlet

2025 június 03. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Franciaországban a f?városi csapat gy?zelme idején szétverik Párizst, fosztogatnak, gyújtogatnak és embereket ölnek.

PSG megnyerte a BL-t, méghozzá soha nem látott, 5-0-s eredménnyel. Mi sem természetesebb, minthogy a franciák nekiláttak ünnepelni. Mi sem természetesebb ilyenkor, mint a nagy, önfeladott utcabál. Úgyhogy nekiláttak.

Ét ember halt meg az ünneplésben, egyiket leszúrták, másikat halálra gázolták. Felgyújtottak 264 autót, de összesen a gyújtogatások miatt 692 alkalommal riasztották a tűzoltókat. Kifosztottak több üzletet.

Törték, zúztak. Megsérült tizenhét rendőr – csak Párizsban –, további három más városokban. Megsérült még 192 „ünneplő” – nem a rendőrök miatt –, és hét tűzoltó is.

„Franciaország ünnepelt.

S amirre tilos beszélni: mindezt migránsok művelték. Tessék megnézni a rendelkezésre álló felvételeket! Arabok és színes bőrűek gyújtogatnak, fosztogatnak, támadnak rá rendőrökre és védtelen lányokra. Mondom még egyszer: erre nem szabad beszélni, mert ez rasszizmus meg náciizmus.

Ellenben, ha egy idióta barom belehajt a tömegbe Liverpoolban, és véletlenül nem terrorista, akkor azonnal leírják, büszkén és boldogan, hogy „angol, fehér bőrű”.

A fehér bőrű elkövetőnél fontos, hogy fehér bőrű. A színes bőrűnél tilos beszélni róla. Még egy darabig. A lázadásig. Mindenesetre véssük jól az eszünkbe: ma Franciaországban a fővárosi csapat győzelme idején szétverik Párizst, fosztogatnak, gyújtogatnak és embereket ölnek.

Színes bőrűek és arabok. Migránsok. Afrika gyöngyei. Akiknek semmi keresnivalója nem lenne Európában.

De itt vannak és özönlének. S hogy el ne felejtjük: „Antoine Léaument, a radikális baloldali Engedetlen Franciaország képviselője szerint a Champs-Élysées-n bevetett könnygáz túlkapás volt, és a káoszért szerinte a belügyminiszter a felelős.”

Hát persze. S ez mindaddig így is marad, ameddig ezeket a Antoine Léaument-féle nem is tudom, miket el nem takarítják végre. Első körben. Utána jöhet a többi. S hogy mennyire így van, álljon itt még két idézet:

„A belügyminiszter, Bruno Retailleau közösségi oldalán úgy fogalmazott: »Igazi PSG-drukkerek a csapat lenyűgözött teljesítményének örülnek, míg barbárok Párizs utcáit feldúlva provokálják a rendfenntartókat.«” „Jordan Bardella, a jobboldali Nemzeti Tömörülés vezetője szerint Párizs »garázdálkodók játszóterévé« vált.”

Igen. Azzá. Kár, hogy a „barbárok” kitétel még mindig csak elkeni az igazságot. Ugyanis ezeknek a barbároknak is van bőrszínük és azt is tudjuk, honnan jöttek. Hogyne tudnánk. Martell Károly is pontosan tudta, kikkel csatázik, azt is tudta, kicsoda Abdul Rahman al Ghafiqi. Ha nem tudta volna, nem győzhetett volna Poitiers-nél.

Persze ma nincs Martell Károly, nincs Abdul Rahman al Ghafiqi. Csak az önmagába ájult, önfeladó üresség, a másik oldalon meg a legocsmányabb csűrhe. Ami jelen állás szerint fel fog bennünket zabálni.

Ha csak addig nem intézzük el magunkat másképpen. Mert amíg a fényességes és boldog Nyugaton így néz ki egy nagy, össznépi ünneplés, addig idehaza leül a klaviatúra elé egy nő, és ezt pötyögi be, nyitott szájjal, lógó nyelvvel, csorgó nyállal – idézem, betűhíven:

„Képes még ünnepelni a k...rva anyját ez a féreg! Igaza van Magyar Péternek! Ki kell vegezni Orbánt az anyjával együtt! A következő születésnapján remélem én is a temetésük lesz! Hogy meri ünnepelni a születésnapját! Mért nem Pétert ünnepli! Halál rájuk! Áradjon a Tisza a Szeretet és Tisztelet nevében!”

És a szöveg mellett ott mosolyog a szerző, bizonyos Mezei Tünde. Ott a pofája, és egészen biztosan nagyon büszke magára. És ilyenekből ezek és ezek vannak, mind ott kommentel az elmebeteg gazember alatt.

A virslisüjű, rágott körmű, nyomorult, szánalmas és lenyűgözött en buta nő nevében meg azt üzeni egy nőnek, egy hatgyermekes édesanyának, hogy „te nyitott szájjal belesétáltál ebbe a f...szerd...be”, és a középső virslisüjűjét mutogatja a rágott körmével. Ja, és úgy szólítja meg a hölgyet –hatgyermekes, boldog családban él?, férjezett édesanyát –, hogy „szerelmem”.

Mennyire proli. Mennyire modern. Mennyire woke. Mennyire telecsinált pöcse. Mennyire nőár.

S mit csinál ilyenkor az ugyanilyen liberális „értelmiség”, meg a „szabad és független” sajtó összes kis Lenin-fiúja?

Semmit. Kussol. Ha mi elküldünk valakit ezek közül a p...csába, akkor mindjárt eszükbe jut Ruanda, és tájékozva követelik az emberi méltóság tiszteletét. Ám a „ki kell végezni Orbánt az anyjával együtt” kitételr?l semmi nem jut eszükbe. A retkes proli noÁr aljasságát meg „paródiának” becézgetik, és Vasvári Vivien férjét kezdik cikizni, amiért perrel fenyegeti ezt a tetvet.

Itt tartunk most. Ülünk a l?poros hordó tetején, és idioták gyűjtogatják a kanócot.

Nekünk pedig, patriótáknak, a normalitás utolsó mohikánjainak a türelem mellett nagyon nagy határozottságra is szükségünk van. Határozottságra és bizalomra. Hogyha eljön a pillanat, egymásban bízva, vállt vállnak vetve mehessünk harcba.

Eltakarítani a haza, a nemzet gyilkosait, a bennünket meggyilkolni akaró cs?cseléket. Készüljete. Ugyanis ez itt már A Legyek Ura szigete, s közel a végkifejlet. Csak most nem lesz senki, aki majd partra száll és rendet csinál. Nincs semmi, csak egy összeomló társadalom, egy összeomló világ. Ahol „A kultúra / ugy hull le rólam, mint ruha / másról a boldog szerelemben”. Már persze csak azokról, akikr?l van minek lehullnia. Ennek a cs?cseléknek nincs. Ezért annyira félelmetesek. És ezért olyan szánalmasan gyengék...

Bayer Zsolt - www.magyarnemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD
A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló